

Kendi Finály Henrik Lajos

sz. 1825. jan. 16., m. h. 1898. febr. 13.

Füzetünk zártakor értesültünk a szívünk mélyéig ható gyász hírről, hogy Finály Henrik, az Erdélyi Múzeum-egyletnek alapításától kezdve egyik legelső munkása, legerősebb oszlopa, vezérei egyike, nincs többé. Nemes lelke elszállt oda, a hova eszmékben és lelkesedésben gazdag alapító társai, gr. Mikó Imre, gr. Lázár Miklós, Szabó Károly, Brassai Sámuel s oly sokan már elköltöztek.

Ő volt még egyedül közöttünk a legrégebbi gárdából, a ki a régi tradíciót leghívebben képviselte, a ki Múzeum-egyletünk alapítójának szellemét a jelen korra mintegy átörököltette. Gr. Mikó Imrének titkára, jobbkeze, barátja volt s az eszméhez, melyet a nemzeti ébredés és a magyar cultura regenerálása hajnalán hirdettek, hű maradt élete vég-leheletéig. Az Erdélyi Múzeum-egyletnek alapításától fogva titkára, régiségtárának őre, Értesítőjének s az Erdélyi Múzeumnak 1874-től 1882-ig szerkesztője volt.

A gazdaggá fejlesztett múzeum volt szívéhez nőtt legkedvesebb alkotása.

Utolsó napjainak gondjait is a múzeumnak szentelte. A régi helyiségből az új ideiglenes múzeum-helyiségbe való átköltöztetést szellemileg még ő vezette, s midőn az épen befejeztetett: másnap ő is egy új hazába költözött át, mint a ki kötelességét megtette, nemes harcát megharcolta.

Egy eszményi élet tündöklő példányképe emlékét hagyta reánk örökségül.

Érdemeit méltatni nem e rövid sorok feladata. Most csak érezzük, de mérlegelni alig tudjuk a nagy veszteséget.

Emléke legyen áldott s nemes szelleme lebegjen közöttünk továbbra is!

Sz. L.